

81. Grieprik

Dag van de pandemie 2009

De samenleving moet worden ingeënt tegen de griep. De gewone, de Mexicaanse, Spaanse, of de Aziatische griep. De naam hangt er vanaf waar hij werd ontdekt; of uitgevonden. Wij mogen niet zitten griepen. Als wij zitten te griepen betekent dat onvrede, en onvrede is het begin van twijfel, en twijfel is begin van verzet, en verzet betekent ongehoorzaamheid, en ongehoorzaamheid is het begin van openbare wanorde en openbare wanorde is het begin van revolutie. Wij mogen dus - als ik het goed begrijp, nee dus - niet zitten griepen maar moeten ons braafjes laten inenten tegen van alles en nog wat. Omdat de farmaceutische wetenschap dat heeft bepaald. Daar twijfel ik ook niet aan. Net zo min als aan de lobby. Ik twijfel echter wel aan eeuwige waarheden van de wetenschap, die zijn er namelijk niet, ook al spreekt een minister van "de juiste informatie". De waarheid kan gewoon gekocht worden; het hangt er maar vanaf waar je in de alkoof van je laboratorium naar wilt zoeken; en wat je wilt negeren. Waarheden zijn daardoor altijd tijdgebonden geweest en werden dan ook telkens herzien. Het is dus uitgesloten dat er in de toekomst eender over het nut van vaccinatie - of in welke gevallen wel of niet - zal worden gedacht. Daar heb ik geen geschiedenis-canon voor nodig. Een thans op grote schaal weggemoffelde vraag is derhalve: hoe zal de toekomst vanuit meer inzicht oordelen. Dat is speculatie zal men zeggen. Onzinnig dus. Toch kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat de mechanistische opvatting van de in te enten mens een belangrijk ding negeert: de schok die inenten op het zenuwstelsel - of enige ander stelsel dat een wetenschappelijke definitie ontbeert - teweeg brengt. Ik zag dat een keer aan een plotseling, na haar inenting, spastisch voortstropelend meisje. Ik was zeer geschrokken; ik schrik nog steeds. Wat zij liet zien zal in negen van de tien gevallen niet zo duidelijk te zien zijn. Het bracht mij wel op de vraag of de exorbitante stijging van het aantal ADHD-kinderen en van het aantal autistische kinderen niet mede het gevolg zou kunnen zijn van onze inentings-cultuur. Ik kreeg bijval van onverwachte zijde. Wat ik dacht, blijkt door indianenverhalen te worden bewezen. De vraag is dus in hoeverre indianen ook mensen zijn, die in het leven misschien andere waarden en waarheden zoeken. Het nieuws dat de helft van ons medisch personeel zich *niet* laat inenten, maakte mij extra achterdochtig, dat zijn toch mensen met meer dan gemiddeld gezond verstand en een meer dan gemiddelde intuïtieve kijk op ziektes? Of waren het indianen? Indianen zijn in ieder geval geen ariërs, als u begrijpt wat ik bedoel. Als u dat begrijpt dan zult u zich met mij afvragen welke belangen er met de inentingshype gediend zijn. Hadden we die goede bedoelingen van vaders staat niet al eerder gehoord? Die vraag alleen al was voor mij reden de oproep - ik behoor namelijk tot de risico-groep - in de prullebak te gooien; ik gun mezelf het nadeel van de twijfel.

Merk op: het is vandaag 11 november, dag van het dictaat van Versailles; Duitsland werd op strikt logische gronden - de herstelbetalingen - ingeënt voor de Tweede Wereldoorlog.

Uw columnist, V.L.